పరిష్కారం ?

డా. పోతుకూచి వెంకటేశ్వర్లు.

సమ్మైక్యత వర్ధిల్లాలి !

యూనియన్ జిందాబాద్!

వింటున్న నాకు అయోమయంగా అనిపించింది.

ఎవరి సమ్మైక్యత ? అందరం భరతమాత బిడ్డలమైనప్పుడు అందరం సమ్మైక్యంగా వుండాలి.

అంతేగాని — విద్యార్థులు — విద్యాలయం వారికి — ఆ సిబ్బందికి మధ్య యింత ఘర్షణ ఎందుకు వచ్చినట్లు ?

భేధాభిప్రాయాలు వుండొచ్చుగాక ! ఒకే కుటుంబ సభ్యులలోనే భేధాభిప్రాయాలు వుండటం చూస్తూనే వున్నాం. అయినా ఏదో పరిష్కారం-ఏదో విధమైన ఒడంబడిక —కొంత సర్దుబాటు ధోరణిలో వ్యవహరిస్తే —పరిస్థితులు దారుణ పరిణామాలకు దారి తియ్యవు కదా ?

అప్పటికి విద్యార్థుల సమ్మె ఆరోరోజు. పాలక వర్గం క్రిందికి దిగిరావటంలేదు, ఆ అవసరమూ వారికి లేదు

అసలు విద్యార్థులు తమ కోర్కెలు 'యివి' అని యితబద్ధంగా చెప్పలేకుండా వున్నారు.

మరి పరిష్కారం ? అంటే ? దేనికి ?

విద్యార్థులు మంచివారే, విద్యాలయాలు పవిత్రమైనవే !

అయితే యిటువంటి సందర్భాల కోసమే పొంచి వుంటాయి కొన్ని అదృశ్య శక్తులు—

దీని ఆసరాగా తీసుకుని విజృంభిస్తాయి — వాటి ప్రాబల్యం పెంచుకోవాలని చూస్తాయి.

ఏమైతేనేం — ఆ రోజు మూకుమ్మడిగా దుకాణాలు మూయించారు. బంద్ అని అన్నా భయంకొద్దీ మూసినవారే అంతా !

అయితే రోజువారి వంట దినుసులు లేక పొయ్యిలో పిల్లి లేవనంది చాలా గుడిసెల్లో— చాలమందికి హోటల్స్ శరణ్యమయ్యాయి.

అయితేస మైత్రవస్థ యినుంచితారాస్థాయిని చేరుకోవటం - ఓ అధునాతన తినుబండాగారంలో విందారగించి-బిల్లు చెల్లించేందుకు డబ్బులేక —

నిలదీస్తే—ఏం చేస్తాం— ఆకలి — అటు సమ్మె — యిటు ఆత్మారాముడ్ని చల్లార్చుకోవాలి—మాకు వ్యవధిలేదు అక్కడకు వెంటనే చేరుకోవాలి — అటూ వుడాయించ చూసిన విద్యార్థులను హోటల్ వాళ్లు అటకాయించారు. దాంతో వారు వానరసేనే అయారు— కనపడ్డది కనబడినట్లు పగలగొట్టారు.

బిల్లు వొదులుకున్నా బాగుండేది — కొంచెంతో పోయేది - యిప్పుడు యజమానికి నష్టం చాలానే అయింది. అందుకే అణుచుకోలేక పోలీసులకు ఫోను జేసారు.

వ్యాను రావటం—ఉద్ధృతం చూసి పోలీసులు వురకటం — అక్కడ కనబడిన వారినల్లా లారీలకి ఎర చెయ్యటం !

అయితే జరిగిందేమంటే అసలు అల్లరి చేసిన విద్యార్థులు వుడాయించారు-అమాయకులు అక్కడ మిగిలారు.

దాంతో [illegible]నసం లేచింది. బస్సుల రాకపోకలు ని[illegible] వె[illegible]యాలని పిలుపు - అంతే ఎక్కడి బస్సులు అక్కడ ఆపేస్తున్నారు. అలా అయినా బాగుండును—దాంట్లో అత్యవసరంగా వెళ్లాల్సినవాళ్లు — మధ్యలో ఆపుతే ఎలా ? స్టాండులో చెప్పినా మరో మార్గం

సాటిలేని మాటకారి గాంధీజీ!

గాంధీజీ గొప్ప వక్త కాకపోవచ్చు, కాని మంచి మాటకారి ఆయన మాటల్లో వెగటు పుట్టని హాస్యం తొంగిచూస్తూ వుంటుంది. కొందరు మాట్లాడితే ఒంటి మీద తేళ్ళూ జెర్రులూ పాకినట్టు ఉంటుంది, కొందరు మాట్లాడితే మల్లెపూల వాసన గుబాళించినట్టు ఉంటుంది. గాంధీజీ మాటలు అలాంటివి!

ఒకసారి ఒకాయన గాంధీజీని చూసి ఇలా అడిగాడు! 'గాంధీజీ! మీరు రైలు ప్రయాణం చేసేటప్పుడు, ఎందుకు మూడో తరగతి పెట్టెలోనే ప్రయాణం చేస్తారు?'

వెంటనే గాంధీజీ ఏమన్నారో వినండి.

'నాలుగోతరగతి పెట్టెలేదు కనుక'

ఆ రోజుల్లో రైళ్ళల్లో ఒకటి, రెండు, మూడుతరగతుల పెట్టెలుండేవి.

* * *

మరోసారి ఒక ప్రముఖుడు గాంధీజీని ఇలా ప్రశ్నించాడు:

'బాపూజీ! కాంగ్రెసు అధికారంలోకి వస్తుందా?'

'ఏం, మీరు మంత్రి కావాలనుకుంటున్నారా?'

అంతే. ప్రశ్నించిన ఆ ప్రముఖుడు మళ్లీ నోరు విప్పలేదు.

* * *

చార్లీ చాప్లిన్ చాలా గొప్పవాడు, ఇతరుల్ని నవ్వించడంలో ఆయనకి ఆయనే సాటి. హాస్యరసం ఆయనకి వెన్నతో పెట్టిన విద్య అన్నా అతిశయోక్తి కాదు అలాంటి చాప్లిన్ ఒకసారి గాంధీజీ ఇంగ్లండులో ఉండగా ఆయన్ని చూడడానికి వెళ్ళాడు. చాప్లిన్ ఎవరని గాంధీజీ అమాయకంగా అడిగాడు, పరిచయం చేసిన ప్రముఖుణ్ని చూసి.

ఆ తర్వాత వాళ్ళిద్దరూ మాటల్లో మునిగిపోయారు మాట్లాడినంతసేపూ, గాంధీజీ చాప్లిన్ని కడుపుబ్బ నవ్విస్తూనే వున్నాడట!

* *

రౌండ్ టేబిల్ ీకు వెళ్ళిన గాంధీజీ లండన్ ను ు దేశానికి తిరిగి వచ్చాడు మన దేశంలో అడుగు పెట్టాడో లేదో ఎవరో, 'బాపూజీ! నెహ్రూ, సరిహద్దు గాంధీ ప్రభుత్వం అరెస్టు చేశారు' అని చెప్పారు

'మన వైస్రాయిగారయిన విల్లింగ్డన్ ప్రభువుగారు మన కిచ్చిన క్రిస్మస్ బహుమతులివి' అన్నాడు గాంధీజీ బాధగా.

* * *

దక్షిణాఫ్రికాలో జరిగిన ముచ్చట ఇది

గాంధీజీని కొందరు సరిగా అర్థం చేసుకోలేదు వాళ్ళు ఆయన మీద పగ బట్టారు.

ఒకరోజు గాంధీజీ, ఆయన మిత్రుడు కలిసి బయలుదేరారు మిత్రుడి కోటుజేబు బరువుగా ఉంది అది పసిగట్టి గాంధీజీ, 'ఏమిటది?' అని అడిగాడు మిత్రుడు బిత్తరపోయాడు 'మీకు రక్షణగా ఒక చేతి తుపాకీ నా కోటు జేబులో ఉంచాను. అవసరమైతే ...' అని అసలు విషయం బయట పెట్టాడు

గాంధీజీ ఒక్క నవ్వు నవ్వాడు: 'నన్ను కాపాడేది ఈ చేతి తుపాకా! ఆ దేవుడే నాకు దిక్కు' అని మళ్ళీ నవ్వాడు

ఆ మిత్రుడు వెంటనే జేబులోంచి తుపాకీ బయటికి తీసి, దూరంగా దాన్ని విసిరివేశాడు.

— చల్లా రాధాకృష్ణశర్మ

చూచుకునే వారం కదా! బస్సు కదలనీయండి''-అన్న వారిమీద అఘాయిత్యం —బస్సులు ధ్వంసం.

యంత్రాంగంవూరుకోవటానికివీలులేదుగా? అందుకే లాఠీచార్జీలు—భాష్పవాయుగోళాలు—గాలిలోకి కాల్పులు.

సామాన్యుడు బయటకు రావాలంటే గుండె దడ పుడుతోంది.

అయితే బస్సులూ నడిపిస్తున్నారు.

అటు అల్లరి జరుగుతూంది.

స్టూడెంట్స్ అన్న వారిని చావబాదుతున్నారు. ఎన్నోచోట్ల బస్సులను నిలపనందుకు (ఆపనందుకు) డ్రైవర్లు కో సి—డ్రైవర్ని చితకబాదుతున్నారు.

దహనకాండకు పాల్పడిన మూకను చెదరగొట్టటానికి లాఠీలు విరిగిపోతున్నాయి.

పరిష్కారం?

ప్రభుత్వ వైద్యశాల కిట కిట లాడిపోతోంది. పని తొక్కిసలాటగా వుంది

గాయపడ్డ వారు - వారి బంధువులు — మిత్రులు — ఏమీ కాకపోయినా — వారికి ఏ విధమైన సంబంధము లేకపోయినా — ఏ పనీ లేనివాళ్ళు — తమాషాగా చూడటానికి వచ్చిన వాళ్లు—వైద్యం చేయటానికి కూడా చోటివ్వకుండా జనం.

ఈగలు మూగినట్లు—అలాగే కుళ్లినట్లు గాయాలతో కొందరు పక్కల మీదకు చేర్చబడ్డారు.

మూలుగులు—ఏడుపులూ—

అరుపులు—అదిలింపులు—

ఆ అల్లకల్లోలంలో చెయ్యి జాగ్రత్తగా పట్టుకుని కుడివైపుకి తిరిగిన డ్రైవరు అమరయ్య బాధతో వ ల్గాడు

విరిగిన చేతినెప్పివల్లనో—ఎదురుకుండా — నెత్తికి బాండేజి కట్టబడి అచేతనంగా పక్కబెడ్డు మీద పడున్న కొడుకును గుర్తించో!

ఎవర్నిడుద్ధరించాయి?

ఎవరికి మేలు చేస్తాయి?

ఈ నిరసనలు — సమ్మెలు!!

దేనికైనా పరిష్కారం ఆలోచించాలి గాని—

ఆవేశంతో ఉద్యమాలు — దహనకాండలు జరుపుతే జరిగే నష్టాన్ని పూడ్చగలమా?

చదువుకోవలసిన కొడుకు — ఉద్యోగం చేస్తున్న డ్రైవరు—వీరి భవిష్యత్తు?

ఈ వలయాన్ని ఛేదించే పరిష్కార మార్గం?